

Leven op reis (16)

Door Cynthia van Asten

In mijn vorige artikel nam ik jullie mee naar het bizarre en heftige weer in Portugal en Zuid-Frankrijk. Na de heftige sneeuwval is het weer wat tot rust gekomen. Tussen veel dagen met heftige regenval, komt toch ook af en toe de zon tevoorschijn. En dan merk je meteen dat je in Zuid-Frankrijk zit. Het is vrijwel direct lekker warm en als je een beschut plekje opzoekt, waan je je in de zomer. Al blijven de bomen kaal, de vogels hebben de lente al in hun kopjes. De zwarte roodstaart laat voortdurend zijn krassende zangspel horen en het werkt! Binnen een week is hij samen met een vrouwtje, al moet hij nog wel flink zijn best blijven doen om haar te overtuigen. Ik ben benieuwd of er echt een nestje van komt...

Waar zijn we ook alweer? In Nébias, midden in het Katharengedebied van Zuid-Frankrijk, op de tenen van de Pyreneeën (600 meter hoogte), ligt midden in het bos een afgelegen natuurcamping. Kleinschalig met maar 25 plaatsen, veel ruimte en natuur; kortom een oase van rust. Hier hebben we een appartement gehuurd om de laatste wintermaand door te komen. Het is zo afgelegen van de rest van de beschaving, dat je onherroepelijk tot rust komt en dat

het op een gegeven moment zelfs moeilijk wordt om weer de bewoonde wereld in te gaan. Het is heerlijk om na het reizen hier weer bij te komen en op te laden. Het is één grote energetische krachtplek met een gigantisch hoge Boviswaarde, dus ook een goede plek om aan jezelf te werken.

Insectenhotel

Het is begin april en samen met de vogels krijgen ook wij de lentekriebels en gaan ons eigen nestje bouwen. Een insectenhotel wordt het. Van overgebleven resten schaaldelen timmeren we een frame in elkaar en stoppen het daarna lekker vol met allerlei dingen die we in de natuur hebben gevonden. Dit is echt een heel leuk project om samen met kinderen te doen. Christel heeft flink getimmerd en geschroefd, Lindsay hielp met zoeken van de vulling en het opvullen zelf. En het resultaat mag er zijn!

Website en projecten

Op de wat minder mooie dagen wordt er binnenshuis hard gewerkt. Lindsay werkt onafgebroken aan haar Europa-Eet!-project en ze maakt haar eigen pizza's, appelstrudel, roggebrood (Deens) en aardappelpanenkoeken (Draniki uit Polen).

Ze heeft nog veel meer plannen, maar vergeet steeds haar bood-

Het insectenhotel in aanbouw

2018/04/05

Het insectenhotel in aanbouw

Het eindresultaat mag er zijn!

schappenlijstje als we gaan winkelen.... Ook dat hoort bij thuisonderwijs: dat je zelf leert denken aan wat je ervoor nodig hebt... ☺

Ivar heeft als verjaardagscadeau voor Christel de opzet gemaakt voor een eigen website voor haar kristalkaartenset. Er moeten dus weer stukken tekst geschreven worden en foto's gezocht.

Ondertussen is er een stukje over haar verschenen in de Happinez (Happi-kids) en een groot artikel van haar eigen hand in het blad Spiegelbeeld.

Wauw, wat is dat bijzonder om te zien hoe je kind werkt aan het in de wereld zetten van haar werk en hoe mooi en zuiver ze dat doet. Later in Nederland horen hoe haar werk mensen raakt en de eerste bestellingen voor haar kaartenset komen binnen.

Nu is de set zelf nog niet binnen, want het blijkt een hele lijdensweg (en dus ook leerweg) om zo'n kaartenset drukklaar te maken.

Heldere communicatie en het duidelijk stellen van verwachtingen zijn erg belangrijk in zo'n proces en dat blijkt nogal vaak een struikelblok. We leren er in ieder geval heel veel van voor

de volgende keer, want gelukkig raakt Christel niet ontmoedigd en is vastbesloten ook de volgende set nog uit te geven. Mocht je benieuwd zijn geworden naar haar kaartenset, op de website www.kristalboodschappers.nl zie je een impressie van haar werk.

Na een druk paasweekend met vrienden zijn Lindsay en ik verkouden geworden. Thee van dennenaalden en tijm geeft verlichting, maar als de verkoudheid hardnekkig aanhoudt, komt Christel ineens met een bijna vergeten voorraad gedroogde hondsdrif en dovenetel. Na de eerste kop van een mengsel van hondsdrif, witte dovenetel, kamille en brandnetel krijg ik meteen al meer lucht. Een wonder: ik voel het slijm zo wegtrekken.

Na een dag van veel thee is mijn verkoudheid helemaal weg! We nemen ons voor om zodra

de hondsdrif en dovenetel weer bloeien een grote voorraad te drogen voor de komende winter....

Ons verblijf in Nébias komt tot een einde en het wordt tijd om de gekweekte groentezaden in de groentetuin te zetten. Voorzichtig zetten de meiden en ik de nog heel kleine kiemen over in de tuin, terwijl Ivar een hek eromheen plaatst tegen de herten en zwijnen.

We hebben in de schuur wat oude kassen gevonden en gebruiken de verschillende delen om een soort open kassen te bouwen, zodat de kwetsbare plantjes beschermd zijn tegen de wind. Voor de warme dagen bedenken we een oplossing in de vorm van een besproeiingscomputer. In overleg met de Belgische eigenaren en vrijwilligers ontstaan daarbij af en toe grappige misverstanden.

"Wilt gij gaan sproeien? Maar wellicht is biologische groente meer toepasselijk in deze omgeving..."

"...Waar heb jij het nu over? Ik bedoel het sproeien met water!"

"O, hydrateren! Gelukkig, ik dacht dat u met de Monsanto-sproeier aan de slag wilde..."

Kristal boodschappers

Bestel de set!

"Kristallen dragen bewustzijn.
Wij hoeven alleen maar stil te zijn en te luisteren om hun boodschappen te horen."

Christel van Asten
Auteur van *Kristalboodschappers*

Kristallen zijn boodschappers. Zij brengen energieën naar de aarde om de Haar, de natuur en mensen te helpen in hun ontwikkeling naar een volgend niveau.
De meeste kristallen hebben zich in miljoenen jaren kunnen opladen met aarde-energieën.
Andere kristallen ontvangen energieën vanuit de Kosmos en verspreiden deze over de Aarde.

Met de kaartenset *Kristalboodschappers* laat Christel je kennismaken met 55 kristallen die zich vanaf het ontstaan van de Aarde hebben opgeladen met Aarde-energieën. Hierdoor zijn zij specialisten op het gebied van Aarding, Bescherming en Vitaliteit.

Kristalboodschappers

55 kaarten voor Aarding, Bescherming en Vitaliteit

Christel van Asten

Deel van de homepage...

We spreken nu over bewateren als we het hebben over het geven van water aan de planten: een compromis van beide talen... ☺

Het is grappig, maar het blijft goed opletten. Voor je het weet groeien dit soort misverstanden uit tot onoverbrugbare meningsverschillen. Daar hebben we in de afgelopen 6 jaar genoeg ervaring mee opgedaan in verschillende leefgemeenschappen....

Lente

Onderweg naar Nederland zien we de lente ineens ontluiken! Ook al ligt Nébias maar op 600 meter hoogte, de lente treedt blijkbaar echt later in. Binnen een half uur is de temperatuur 6 graden gestegen en zien we de eerste blaadjes aan de bomen. Eenmaal echt het berggebied uit, wordt de wereld steeds groener.

Onderweg zien we ondergelopen weilanden, want overal in Europa is het extreem slecht weer geweest. Eenmaal aangekomen op de camping in Nederland, zien we blaadjes heel pril aan de bomen. De appelboom heeft voorzichtig haar bloesem klaarstaan en die zien we in de week die erop volgt prachtig opengaan en tot volle bloei komen.

Witte dovenetel en brandnetel groeien vaak samen

Er is een week van extreem warm weer en de lente knalt eruit! Al snel zijn Christel en ik de zo gewenste hondsdrif en witte dovenetel aan het plukken. Ook hangt het schuurtje nu vol met drogende brandnetel, kleeftkruid en herderstasje. We kunnen ook nog een week volop genieten van de kiemen van de knalbalsemien, voordat deze alweer te groot werden. De broodjes gezond heb-

ben een flinke berg groenvoer erop!

Het groentetuintje voor de stacaravan is naar Lindsay's verzoek nu langzaam veranderd in een kruiden- en bloementuin. Voor de groente heb ik nu een ander stukje grond in gebruik, wat ik weer laat verwilderen zodra de groente zijn uitgebloeid.

Mijn dochtertje Lindsay van 10 jaar heeft ontdekt dat ze erg van bloemen houdt.

Ze wil een hele tuin vol en met haar zakgeld in haar knuist ging ze vol goede moed mee naar een groot tuincentrum. Daar zijn we na een uur teleurgesteld weer weggegaan, want wat is alles duur zeg. We hebben nog gevraagd of we op de afvalberg mogen kijken, maar dat mocht niet. Heel vroeger heb ik een jaar in een tuincentrum gewerkt en ik weet dat de planten die niet meer zo mooi zijn, al heel snel op de afvalhoop belanden, terwijl ze nog heel goed in staat zijn tot bloeien en groeien.

Gelukkig kwam Ivar later thuis van een bezoek aan een bouwcentrum en hij had wel de kans op de afvalberg te kijken. En zie: hij had meer dan 10 planten bij zich, waaronder een nog

prachtige passieflora. Daar wordt ik nu blij van! Niet zozeer van dat het gratis is, maar wel dat we levende wezens een levenskans kunnen geven.

Vooraf Lindsay is daar erg emotioneel onder. Wat zou het fijn zijn als mensen gaan zien dat we niet de enige levende wezens op deze aarde zijn. En dat we met respect om moeten gaan met alles wat leeft! Zet uitgebloeide of niet 'mooie' plantjes toch in een soort uitverkoophoek, waar mensen die geen perfectie zoeken ze mee kunnen nemen.

Ik zie vaak kansen, waar anderen nog in hun angst leven. Angst om minder te verdienen, angst voor hun imago. Terwijl openheid en kwetsbaarheid tot een mooie kracht kunnen uitgroeien. Maar nu draaf ik misschien door in mijn idealen voor een betere wereld.

De camping waar wij in Nederland verblijven ligt vlak bij het Montferlandse bos.

Een heerlijk bos om te wandelen en te spelen.

Onderweg zie je nog prachtige natuurlijke monumenten, want de beheerder laat de natuur steeds meer zijn eigen gang gaan. Hier ontstaan insectenhôtels zoals het hoort en het is heerlijk om rond te kijken wat er allemaal leeft.

Tot slot wil ik nog iets vermelden over duurzaam koken. Al jaren maken wij gebruik van de hooimadam (foto links); een moderne variant op het vroegere hooikistje.

Tijdens het koken kun je de pannen hierin zetten, waarna het eten langzaam verder gaart en de smaak intenser wordt.

Als ander groot voordeel haalt het de stress van het koken weg: het eten gaart rustig door, er brandt niets aan en je hebt alle tijd om rustig een salade te maken, zonder dat de rest van eten om aandacht vraagt.

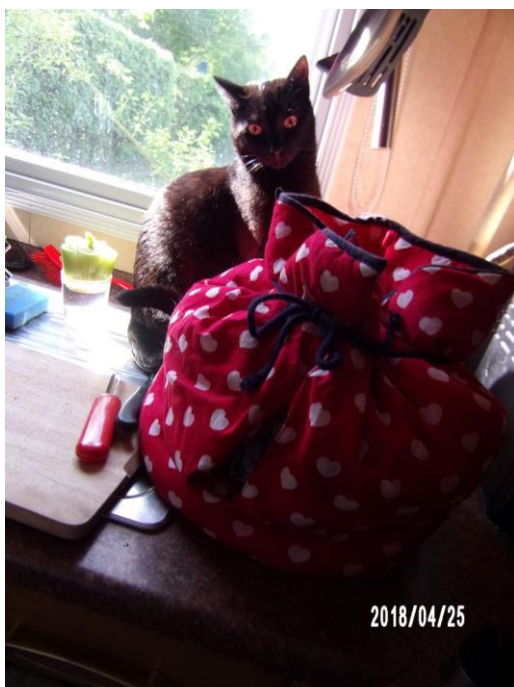
Je kunt de hooimadam ook gebruiken om thee te laten trekken, zonder dat deze afkoelt.

de tuin met afgedankte, maar nog levendige plantjes

Een natuurlijk beeld in het bos

'Wilde' salade

Ik vind het een heerlijke tool bij het koken; het is praktisch en ook nog opvouwbaar als je (zoals wij) leeft in beperkte ruimtes. Een aanrader!

Ik wens je een mooie lente en tot volgende maand!

Cynthia

cynthia@essentialtogther.nl

Het tweede leven van bleekselderij
